# USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **O. H.,** zastoupený JUDr. Juditou Jakubčíkovou, advokátkou se sídlem Krameriova 139, Klatovy, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2017, č. j. MV-99181-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 9. 2018, č. j. 57 A 100/2017 – 67,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“). Napadeným rozsudkem byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 7. 2017, č. j. OAM-10784-40/PP-2016, kterým byla podle § 87e odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zamítnuta stěžovatelova žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu.

[2] Stěžovatel nezaplatil současně s podáním kasační stížnosti soudní poplatek, ačkoli v posuzované věci podléhá řízení o kasační stížnosti poplatkové povinnosti podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatel je zastoupen jím zvolenou advokátkou, jak uvedeno v záhlaví tohoto usnesení. V kasační stížnosti přitom tato zástupkyně stěžovatele uvedla, že soudní poplatek zaplatí sám stěžovatel kolky a zároveň

výslovně požádala, aby byla výzva k zaplacení soudního poplatku adresována přímo stěžovateli, tedy nikoli jejím prostřednictvím.

[4] Nejvyšší správní soud v souladu s § 9 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích vydal dne 6. 11. 2018 usnesení č. j. 2 Azs 334/2018 – 27, kterým stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dní od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč (srov. položku 19 Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou č. 1 zákona o soudních poplatcích). Toto usnesení následně vypravil s ohledem na výslovnou žádost zástupkyně stěžovatele na adresu stěžovatele uvedenou v kasační stížnosti (A. 509, K.). Usnesení se tímto způsobem nepodařilo doručit, přičemž z poštovní obálky je patrný záznam doručovatele, podle kterého není na uvedené adrese adresát znám. V souladu s § 50 odst. 2 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v rozhodném znění (dále jen „o. s. ř."), užitým přiměřeně podle § 64 s. ř. s., byla následně poštovní obálka s doručovaným usnesením vrácena poskytovatelem poštovních služeb Nejvyššímu správnímu soudu.

[5] Podle § 50 odst. 2 věty druhé o. s. ř. dále platí, že „[o]*desílající soud doručí písemnost vyvěšením na úřední desce soudu; písemnost se považuje za doručenou desátým dnem po vyvěšení.*" Dne 15. 11. 2018 proto Nejvyšší správní soud vyvěsil usnesení ze dne 6. 11. 2018, č. j. 2 Azs 334/2018 – 27, na úřední desce soudu. Vzhledem k tomu, že desátý den vyvěšení usnesení připadl na neděli 25. 11. 2018, nastala s ohledem na ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. fikce doručení až nejblíže následujícího pracovního dne, a sice v pondělí 26. 11. 2018. Tímto dnem tedy bylo stěžovateli usnesení vyzývající k zaplacení soudního poplatku doručeno, čímž započala svůj běh patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku. S ohledem na § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl konec lhůty k zaplacení soudního poplatku na úterý 11. 12. 2018.

[6] Nejvyšší správní soud nicméně neobdržel ve lhůtě k zaplacení soudního poplatku, ani kdykoli později, jakoukoli platbu, již by bylo lze identifikovat jako platbu soudního poplatku za předmětnou kasační stížnost. Lze tedy konstatovat, že lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula marně, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení v souladu s § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., zastavit.

[7] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud přiměřeně podle § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona), který mj. stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu